

Udvalget finder, at det hermed tilbagefølgende Forslag, fra Stiftamtmand Unsagaard egner sig til Behandling af Landsthinget; man maa henstille til Thingets Afgjorelse, om Tiden tillader at foretage denne Sag i den nærværende Sessjon.

Kjøbenhavn den 31te Mai 1850.

Treschow. Nyholm. Simony.
Borgen. Holberg. Adler.
Orholm. D. Larsen.

Unsagaard: Det vil være i det ærede Things Grundring, at det er det samme Forslag, som i sin Tid jeg i Forening med 4 ærede Medlemmer af Landsthinget tillod mig at fremsætte ved tredie Behandling af Sagen om Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods, idet vi dengang troede, at det kunde optages som en Paragraph i det Lovforslag, som da var bleven Thinget forelagt. Det havde imidlertid det Uheld, at blive afvist, skjøndt det paa den anden Side havde det Held, at være understøttet af samtlige Procuratorer og Advokater i hele Danmark. Jeg vil dog ikke beklage mig over hiint Uheld; thi jeg erkjender, at det ikke stod i nogen absolut Forbindelse med den Sag, der dengang var under Forhandling, og jeg troer, at det var saameget rigtigere, at det ikke kom med ved den Leilighed, med Hensyn til Jagttagelsen for Fremtiden af det Princip, som laae til Grund for, at det blev afvist dengang, ved de følgende Lovforslag, som senere maatte indkomme. Imidlertid troer jeg ogsaa, at det egentlig kun var Formen, der dengang var mod dette Forslag, og jeg har saamegen mere Grund til at antage dette, som ogsaa den ærede Landsthingsmand, som egentlig opponerede imod, at det optoges i Loven, erklærede, at han ikke havde noget Væsentligt imod det i dets Realitet at indvende. Det er jo nu vistnok, at det ogsaa maa antages at være hensigtsmæssigt til at fremme en frivillig Overgang af Bøndergods til fri Eiendom, og jeg anseer det saameget mere nødvendigt, at en saadan Bestemmelse tages, som der dog virkelig ikke er nogen Grund til at forunde Bønderne paa Lehn, Fideicommisser og Stamhuse i denne Henseende noget

Fortrin fremfor de øvrige Fæstebønder. Det, der kunde indvindes mod Forslaget, og hvorfor jeg hidtil ikke har fremsat det under anden Form, end som fra Begyndelsen af var paatakt, var den Omstændighed, at Thingets Forretninger vare saavidt fremstredne, og at der var saa kort Tid tilbage, at jeg troede, ikke at burde fremkomme med det i denne Sessjon; imidlertid har jeg erholdt flere Opfordringer saavel af Medlemmer i Thinget som af Andre udenfor Thinget til at fremkomme med det, og jeg troer derfor ikke at burde tilbageholde det, da jeg antager, at der i den tilbagestaaende Tid af denne Sessjon vel vil blive nogen Tid tilovers, og saavidt jeg kan skjøne, vil der ikke udfordres synderlig Tid til at behandle dette Lovforslag. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det til det ærede Things Opmærksomhed.

Formanden: Skal Ingen ønske at ytre sig, skal jeg sætte under Afstemning, hvorvidt Thinget billiger, at denne Sag skal fremmes.

Sagens Fremme vedtoges derpaa ved Afstemning med 36 Stemmer mod 3.

Formanden: Jeg skal dernæst sætte under Afstemning, hvorledes denne Sags Fremme skal finde Sted, og jeg skal i denne Henseende fornemme, hvorvidt Noget ønske at ytre sig i denne Anledning, om dette skal ske ved, at Sagen strax overgaaer til første Behandling, eller ved at der nedsættes et Udvalg til at afgive Betænkning.

Unsagaard: Jeg troer ikke, at det er fornødent, at der nedsættes nogen Comitee, med Hensyn til de Forhandlinger, som allerede have fundet Sted over det Lovforslag, hvortil Forslaget nærmest sluttet sig (Flere Stemmer: Nei! Nei!).

Formanden: Jeg skal saaledes sætte under Afstemning, hvorvidt denne Sag skal overgaae til første Behandling, i hvilket Tilfælde der da selvfølgelig ikke skal nedsættes noget Udvalg.

At den omhandlede Sag strax skulde overgaae til første Behandling, vedtoges derpaa eenstemmig med 37 Stemmer.

Formanden: Den tredie Sag paa Dagsordenen er Sagen angaaende Forslag til